

Sygn. akt I C 340/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Myśliwiec

Protokolant: sekr. sądowy Małgorzata Zyzak

po rozpoznaniu 19 lipca 2016 roku w J.

sprawy z powództwa E. O.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz powódki E. O. kwotę 15 000,00 zł (piętnaście tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz powódki E. O. kwotę 3 467,00 zł (trzy tysiące czterysta sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym kwotę 2 400,00 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III. nakazuje aby Skarb Państwa- Sąd Rejonowy w Jaśle ściągnął od pozwanego (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 12,73 zł (dwanaście złotych siedemdziesiąt trzy grosze) tytułem brakującej zaliczki na poczet kosztów opinii biegłego.

Sygn. Akt I C 340/15

Uzasadnienie Wyroku Sądu Rejonowego w Jaśle

z dnia 2 sierpnia 2016r.

Powódka E. O. w pozwie wniesionym do sądu dnia 29 czerwca 2015r. żądała, aby pozwany (...) Sp. z o.o. w W. zapłacił na jej rzecz kwotę 15.000zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych. Wniosła również o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przewidzianych. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że pozwany nabył wierzycelność od firmy (...) której zasadność powódka kwestionowała od samego początku. W ramach bowiem prowadzonej działalności gospodarczej powódka zawarła z firmą (...) umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych od której odstąpiła bowiem zamówiła dwie karty SIM a dostarczono jej trzy karty SIM i nie uwzględniono jej reklamacji pomimo, że powódka przesłała uwierzytelnioną kopię swojego egzemplarza umowy z której wynikało, że zamawia dwie karty SIM, w związku z tym naliczono powódce karę umowną. Powódce nie udało się wyjaśnić sprawy z firmą (...), która sprzedała wierzycelność z tytułu naliczonej kary umownej pozwanemu. Pozwany nękał powódkę pismami wzywającymi do zapłaty, straszył detektywami, straszył zgłoszeniem do Biura (...) wizytami inspektora terenowego wzywał do osobistego stawiennictwa w siedzibie pozwanego w W., przysyłał propozycje rozłożenia należności na raty, informował, że ukrywanie się przed wierzycielem jest bezcelowe. Oprócz szeregu pism mających na celu zmuszenie powódki do zapłaty należności, którą co do zasady od początku kwestionowała, pozwany nękał powódkę telefonami zarówno w czasie pracy jak i w porze wieczorowej albo nocnej zaś rozmowy odbywały

się w nieprzyjemnym tonie i opierały się głównie na zastraszaniu, nazywaniu powódki kłamcą straszaniu egzekucją komorniczą i licytacją firmy powódki. Pozwany ostatecznie wystąpił przeciwko powódce o zapłatę należności w elektronicznym postępowaniu upominawczym a po złożeniu przez powódkę sprzeciwu i przekazaniu sprawy do sądu ostatecznie cofnął pozew gdy sprawą zajęła się prokuratura. Powódka podniosła, że działania pozwanego były bezprawne - pozwany stosował praktyki uznane przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolone, a jego działania miały negatywny wpływ na samopoczucie powódki, która czuła się osaczona i bezsilna. Obawiała się obserwacji detektywów pozwanego, czy wizyty komornika lub windykatora, obawiała się o swoją firmę i pracowników a także obawiała się wpisania do krajowego rejestru dłużów. Wszystko to doprowadziło do tego, że powódka stała się nerwowa i depresyjna wobec czego musiała skorzystać z pomocy psychologicznej. Zdaniem powódki żądana kwota zadośćuczynienia jest zasadna z uwagi na długotrwałość naruszenia jej dóbr osobistych (od lipca 2012 do marca 2014r).

Pozwany (...) Sp. z o.o. w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego. Podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej sądu i wniósł o przekazanie sprawy do Sadu Rejonowego w Warszawie jako właściwego miejscowo dla pozwanego. Ponadto pozwany zarzucił brak legitymacji czynnej po stronie powódki, gdyż adresatem pism o których mowa w pozwie była firma, a nie osoba fizyczna.

Wdając się w spór co do istoty sprawy pozwany zaprzeczył wszystkim zarzutom i twierdzeniom strony powodowej, które wprost nie zostaną przez niego przyznane, podniósł że żadne z jego działań nie było bezprawne i nie naruszyło dóbr osobistych powódki. Zdaniem pozwanego jego działania były działaniami zgodnymi z prawem i służyły realizacji jego praw podmiotowych. Podniósł również, że roszczenie powódki jest rażąco wygórowane. Pozwany podniósł również, że powództwo o zapłatę wytoczył w stosunku do powódki E. O. nie pozwany lecz podmiot trzeci, a pozwany tylko informował listownie przedsiębiorcę Wytwórnia (...) o wysokości zadłużenia.

Sąd oddalił wniosek o stwierdzenie niewłaściwości miejscowej bowiem zgodnie z art 35 kpc powództwo o roszczenie z czynu niedozwolonego można wytoczyć przed sąd w którego okręgu nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. Zdarzenia które według twierdzeń powódki naruszyły jej dobra osobiste miały miejsce w miejscu jej zamieszkania i prowadzenia działalności gospodarczej (J.)- w tych bowiem miejscach zapoznawała się z korespondencją pozwanego i odbierała od niego telefony - treść pism pozwanego i treść rozmów naruszały zdaniem powódki jej dobra osobiste.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka E. O. prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą Wytwórnia (...) zawarła w dniu 19 października 2010r umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z Firmą (...) na podstawie której zamówiła dwie karty SIM. (oryginał umowy - karta 9 akt(...))N. przysłała jej jednak trzy karty SIM i kiedy powódce nie udało się tej kwestii wyjaśnić w N.- nie uwzględniono jej reklamacji odstąpiła od umowy. N. naliczyła powódce karę umowną w kwocie 1000zł - powódka jednakże nie godziła się z tą karą gdyż posiadała oryginał umowy w której wyraźnie zamawiała dwie karty SIM i uwierzytelnioną kopię swojego egzemplarza umowy przesała N.. Firma (...) nie przyjęła wyjaśnień powódki i skierowała sprawę do windykacji zlecając jej przeprowadzenie firmie (...). (...) z tej firmy kontaktował się z powódką i ona wyjaśniła mu dlaczego nie poczuwa się do obowiązku zapłaty kary umownej oraz wystosowała do tej firmy pismo wyjaśniające całą sytuację. Po otrzymaniu tego pisma przedstawiciel firmy (...) skontaktował się z powódką informując ją, że odstępuje od dalszej windykacji i całą dokumentację zwróci firmie (...) (zeznania powódki - k 91-92, potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia pisma do firmy (...) z dnia 6 grudnia 2011r- k 14).

W lipcu 2012r powódka otrzymała pismo zatytułowane Dług Kupiony Wezwanie do zapłaty. Pismo adresowane było do firmy powódki i zawierało informację o nabyciu przez (...) 1 (...) zadłużenia na rzecz firmy (...) oraz wezwanie do zapłaty kwoty 1167,75zł w terminie do 24 lipca 2012r. Pismo zawierało informację o naliczaniu dalszych odsetek oraz że brak zapłaty może skutkować skierowaniem sprawy na drogę postępowania sądowego. Zawierało również informację o tym że wierzyciel może zgłosić dane dłużnika do Biura (...), co może skutkować utrudnieniami w zaciąganiu dalszych zobowiązań.

Na odwrocie pisma istniała informacja o pierwotnym źródle zobowiązania (faktura z dnia 20 marca 2011 wystawiona przez N. na kwotę 1000zł oraz o doliczonych odsetkach w kwocie 167,75zł). Poniżej widniała informacja, że (...) Sp. z o.o. jest upoważniona do prowadzenia działań windykacyjnych w imieniu (...) i Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandardowy Fundusz Sekurytyzacyjny reprezentowany przez (...) S.A.(potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia pisma z dnia 17 lipca 2012r- 15). Powódka natychmiast po otrzymaniu tego pisma wysłała do pozwanego wyjaśnienia takie samo jak do firmy (...) (zeznania powódki - k 91-92). Wyjaśnienia powódki nic jednak nie dały.

Pozwany przysyłał kolejne pisma:

- z dnia 30 lipca 2012- "zawiadomienie o wizycie inspektora terenowego"- informacja o wysokości zadłużenia i o bezpośredniej wizycie windykatorka w siedzibie dłużnika w godzinach 7-21w celu windykacji wymagalnej należności - potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia pisma - k 16

- z dnia 13 sierpnia 2012- "wniosek o osobiste stawiennictwo" - zawierający również informację o wysokości zadłużenia- potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia pisma - k 17

- z dnia 10.09.2012- "propozycja ugody- spłata w ratach"- potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia pisma - k 18

- z dnia 2.10.2012- "informacja"- pismo zawiera informację o tym, że pozwany prowadzi działalność w zakresie usług detektywistycznych i w razie gdy dojdzie do postępowania sądowego i egzekucyjnego rozważy obsługę sprawy przez detektywa. Pismo wymienia jakie zadania będzie miał detektyw. Na koniec wskazuje że ukrywanie się przez wierzycielem jest bezcelowe i informuje że wszystkiego tego można uniknąć jeśli zaległość we wskazanej kwocie zostanie uregulowana do 9 października 2012r- potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia pisma - k 19

- z dnia 16 .10.2012r "przedsądowe wezwanie do zapłaty"- w treści pisma pozwany zaznacza że jest to kolejne i zarazem ostatnie wezwanie do zapłaty- potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia pisma - k 20

- z dnia 19 lipca 2013r "umorzenie długu- ważne do 26 lipca 2013"- pozwany zawiadamia o trwającej u niego promocji - wzywa do zapłaty kwoty 973,85 (całość zadłużenia określa na kwotę (...),47) i proponuje umorzenie reszty należności- potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia pisma - k 21

- z dnia 23.01.2014 " sprawa w sądzie"- pozwany informuje powódkę o złożeniu pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym oraz informuje o sposobach egzekucji , o klauzuli wykonalności która przedawnia się po 10 latach, o możliwości przerwania biegu przedawnienia, naliczania dalszych odsetek oraz kosztach postępowania egzekucyjnego- potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia pisma - k 22

- z dnia 3 lutego 2014r " wezwanie do zapłaty"- potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia pisma - k 23

- z dnia 13 lutego 2014r " uwaga sąd wydał nakaz zapłaty"- wezwanie do natychmiastowej zapłaty długu w kwocie 1582,77zł, ponownie pozwany wymienia sposoby egzekucji i informuje że można tego uniknąć spłacając należność w terminie do 20 lutego 2014r- potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia pisma - k 24

- z dnia 25 marca 2014r- "uwaga wierzyciel uzyskał tytuł wykonawczy"- pozwany informuje, że uzyskał klauzulę wykonalności i wzywa do natychmiastowej zapłaty długu w kwocie 1602,67zł- na odwrocie pisma znajduje się informacja o sposobach egzekucji, możliwości otwarcia i przeszukania mieszkania i innych pomieszczeń zajmowanych przez dłużnika, informacja o przestępstwie z art 300kk , o wyjawieniu majątku , oraz o tym że w razie oporu dłużnika lub uzasadnionego przypuszczenia że taki opór będzie miał miejsce komornik dokonuje czynności w asyście policji przy udziale ślusarza- potwierdzona za zgodność z oryginałem kopia pisma - k 25

Niezależnie od przysyłanych powódce pism pozwany wykonywał do powódki telefony mające skłonić ją do natychmiastowej spłaty należności na rzecz pozwanego. Telefony były wykonywane z dużą częstotliwością - czasem kilka razy dziennie również w porach wieczornej i nocnej. Niejednokrotnie telefony powódka odbierała w biurze w obecności klientów. Rozmowy z osobami reprezentującymi pozwanego były nieprzyjemne - powódkę straszono

wizytami windykatorów, nazywano ją kłamcą, złodziejką, w jednej z rozmów polecono jej by sobie oglądnęła film (...). Osoby dzwoniące w ogóle nie chciały wysłuchać argumentów powódki. Telefony te były tak natarczywe, że synowa powódki która zamieszkuje w tym samym domu i miała z nią jeden numer stacjonarny zmuszona była zrezygnować ze wspólnego telefonu bowiem nie mogła wieczorem spokojnie uśpić swych małych dzieci (dowód: zeznania powódki -k 91-92, zeznania świadków G. O.- k 51-51v, J. B.- k 51v, H. B.-k52).

Cała sytuacja związana z postępowaniem pozwanego mającym na celu spowodowanie zapłaty przez powódkę nabytej od N. należności spowodowała rozstrój zdrowia psychicznego powódki. Powódka czuła się osaczona, bezsilna zaczęła się obawiać wizyt windykatorów, obserwowania, fotografowania jej majątku. Pisma i telefony powodowały stan silnego zdenerwowania, po telefonach w porze wieczornej powódka w ogóle nie mogła zasnąć, zdarzało się że po takich telefonach czy pismach płakała. Ponieważ nie potrafiła sobie poradzić z całą sytuacją skorzystała z pomocy psychiatry u którego leczyła się jeszcze przed zawarciem umowy z N. w związku z problemami na tle menopauzy. W okresie kiedy pozwany wysyłał powódce pisma i wykonywał do niej telefony powódka wielokrotnie korzystała z pomocy psychiatry - i przyjmowała zapisane jej leki. U powódki rozpoznano zaburzenia adaptacyjne o typie przewlekłej reakcji depresyjnej o umiarkowanym nasileniu które pozostaje w związku przyczynowo - skutkowym związanym z działaniami zmierzającymi do wygzekwowania od powódki świadczenia pieniężnego (dowód zeznania świadków j.w., zeznania powódki, opinia biegłej psychiatry T. A. (1) - k 69-72).

Sprawa z powództwa (...) 1 (...)przeciwko E. O. o zapłatę należności nabytej od N. w drodze przelewu wierzytelności po złożeniu przez nią sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu elektronicznym ostatecznie po przekazaniu jej do sądu właściwego zakończyła się umorzeniem postępowania wobec cofnięcia przez powoda pozwu ze zrzeczeniem się roszczenia pismem z dnia 29 stycznia 2015r (...)

W styczniu 2015r powódka wniosła do Prokuratury Rejonowej w Jaśle o wszczęcie postępowania karnego w sprawie podrobienia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej dnia 19 października 2010r pomiędzy nią a firmą (...). W dniu 21 kwietnia 2016r zapadł wyrok skazujący M. L.- przedstawiciela N. z którym powódka zawarła umowę za przestępstwo z art. 270§1 kk.- akta(...)

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody w tym również akta spraw sądowych (...)oraz (...) które nie wzbudziły wątpliwości co do ich wiarygodności. Przedłożone przez powódkę potwierdzone za zgodność z oryginałem pisma jakie otrzymywała od pozwanego nie były kwestionowane co do ich treści przez pozwanego. W zakresie dowodów osobowych sąd w pełni dał wiarę zarówno zeznaniom przesłuchanych w toku postępowania świadków jak też zeznaniom samej powódki. W ocenie sądu zeznania świadków są wiarygodne stanowią relacje z tego co świadkowie mogli sami zaobserwować współpracując z powódką jako jej pracownicy (świadek B. i B.) czy też mieszkając z powódką pod jednym dachem jak jej synowa G. O.. Również zeznania powódki sąd uznał za w pełni wiarygodne- w zakresie bowiem faktów zeznania te w pełni korelują z pozostałym materiałem dowodowym w tym również zgromadzonym w aktach (...)oraz(...). Oczywiście w zakresie odczuć i negatywnych emocji związanych z działaniami pozwanego mającymi na celu wygzekwowanie należności od powódki jej zeznania nacechowane są subiektywizmem- niemniej jednak właśnie przeżywanie tych negatywnych emocji potwierdzone zostało w opinii biegłego psychiatry. Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom powódki zarówno co do faktu, że analogiczne pismo jak do firmy (...) wysłała do pozwanego już po pierwszym otrzymanym od pozwanego piśmie, jak i co do faktu telefonów otrzymywanych od pozwanej spółki. Wprawdzie mimo wezwania sądu (na wniosek powódki) firma (...)- w której pozwana posiadała numer stacjonarny nie przedstawiła bilingów połączeń za pomocą których powódka pragnęła udowodnić fakt wykonywania tych połączeń podnosząc, że nie przechowuje tak długo treści rozmów - jednakże w tym zakresie - to jest faktu otrzymywania telefonów od pozwanego mających na celu podobnie jak kierowane do powódki pisma przymuszenie powódki do zapłaty należności - sąd w pełni dał wiarę zarówno zeznaniom powódki jak i przesłuchanych świadków- zeznania te są spójne - korespondują z pozostałym materiałem dowodowym. W tym miejscu sąd pragnie zauważyć, że twierdzenia pozwanego (w piśmie - k 85), że nie mógł do powódki wykonywać połączeń telefonicznych bowiem skąd miałyby dysponować jej numerem telefonu- są wręcz kuriozalne w sytuacji gdy już w pierwszym piśmie kierowanym do powódki (k 19 v) pozwany podaje siedem numerów telefonów w tym również ten numer, na który zdaniem powódki dzwoniли pracownicy pozwanego domagając się zapłaty należności.

Ewidentnie sprzeczne z faktami twierdzenia pozwanego w tym zakresie podważają wiarygodność strony pozwanej, która w procesie powinna przestrzegać zasad wyrażonych w art 3 kpc.

Dowód z opinii biegłej psychiatry T. A. (2) sąd uznał za w pełni obiektywny i rzetelny. Biegła w opinii jasno wskazała na uszczerbek w zdrowiu psychicznym powódki - podnosząc że leczyła się ona u psychiatry jeszcze przed podjęciem działań przez pozwanego i wskazując, że pojawienie się u powódki zaburzenia adaptacyjnego o typie przewlekłej reakcji depresyjnej jest związane z działaniami mającymi na celu wyegzekwowanie od powódki świadczenia pieniężnego. Zarzuty do opinii biegłej zawarte w piśmie pozwanego z dnia 24 czerwca 2016 roku są zupełnie bezpodstawne. Przede wszystkim pozwany zupełnie pomija fakt, że jest to opinia psychiatryczna a więc dotycząca stanu zdrowia psychicznego zaś jej podstawą jest nie tylko materiał zgromadzany w aktach sprawy i dokumentacja medyczna powódki ale również przeprowadzone przez biegłą badanie psychiatryczne- wykonany zgodnie z wiedzą i sztuką lekarską wywiad z powódką - wysłuchanie jej relacji - jej reakcji na to co się działo jej sposobu przeżywania całej sytuacji i dopiero w oparciu o całość wyciągnięcie wniosków przy użyciu specjalistycznej wiedzy medycznej z zakresu psychiatrii. Zarzuty, że biegła źle ocenia pisma, że nie rozróżnia kto jest ich autorem są zupełnie bezpodstawne bowiem nie do zadań biegłego należy ocena dowodów w sprawie, ocena legitymacji czynnej czy biernej stron - jest to bowiem wyłącznie rola sądu.

Wniosek pozwanego o uzupełnienie opinii sąd oddalił bowiem zmierzał on jedynie do przedłużenia postępowania zaś zarzuty do opinii biegłej nie miały charakteru merytorycznego. Podkreślić należy, że biegła w swej opinii nie sugerowała, że powódka rozpoczęła leczenie psychiatryczne w wyniku działań pozwanego (faktu wcześniejszego korzystania z porad psychiatry nie ukrywała również sama powódka), biegła wprost wskazała że powódka leczyła się wcześniej ale też dokonując jej badania wyraźnie i w sposób nie budzący wątpliwości potwierdziła związek przyczynowo skutkowy pomiędzy rozpoznaniem u powódki zaburzeniem zdrowia psychicznego, a działaniami zmierzającymi do wyegzekwowania świadczenia pieniężnego. Sąd ocenia dowód z opinii biegłego stosując tak jak przy innych dowodach zasadę swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art 233kpc i w tym miejscu należy podkreślić, że nie jest związany zawartymi w treści opinii wyrażeniami oceniającymi zachowanie pozwanego. Okoliczności te bowiem sąd ustala sam w oparciu o całokształt przeprowadzonych w sprawie dowodów. Z punktu zatem oceny dowodu z opinii biegłego w niniejszej sprawie istotne i doniosłe znaczenie ma jednoznaczne stwierdzenie biegłej, że rozpoznane u powódki zaburzenia są powiązane związkiem przyczynowo skutkowym z działaniami jakie były podejmowane w stosunku do powódki w celu wyegzekwowania od niej świadczenia pieniężnego. Sąd nie jest w żaden sposób związany twierdzeniem biegłej, że były to działania pozwanego, bowiem kwestie te nie należą do meritum opinii i pozostają poza kompetencją biegłego. Reasumując brak było jakichkolwiek przesłanek do zlecenia biegłej opinii uzupełniającej wobec czego sąd wniosek w tym przedmiocie oddalił.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zdaniem sądu zasługuje na uwzględnienie. Roszczenie swe powódka wywodzi z treści art 23 i 24 kc. Zgodnie z art 23 kc "dobra osobiste człowieka w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach"

Art 24 kc statuuje roszczenia jakie przysługują w razie naruszenia dóbr osobistych- zgodnie z treścią §1 tego przepisu:

"Ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny."

Przepis ten zatem jednoznacznie wskazuje, że działanie naruszające dobro osobiste musi mieć charakter bezprawny i w zakresie żądania zadośćuczynienia (z takim żądaniem wystąpiła powódka w niniejszej sprawie) odsyła do zasad

przewidzianych w kodeksie. Zasady te zawiera art 448kc według którego w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu czyje dobro osobiste zostało naruszone odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Na wstępie sąd pragnie zauważyć, że w niniejszej sprawie zachowanie pozwanego ocenia jako naruszenie dóbr osobistych powódki E. O.. Podnoszony przez pozwanego zarzut barku legitymacji czynnej po stronie powódki z uwagi na to, że wszelkie czynności windykacyjne kierowane były nie do powódki lecz do Wytwórni (...) jest zupełnie chybiony. Firma pod jaką powódka jako osoba fizyczna prowadzi działalność gospodarczą nie ma podmiotowości prawnej zaś wszelkie prawa i obowiązki związane z prowadzeniem przez osobę fizyczną działalności gospodarczej przysługują tej osobie fizycznej. Okoliczność ta- jako oczywista nie budziła najmniejszych wątpliwości pełnomocnika strony pozwanej w niniejszej sprawie, który jako pełnomocnik (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. w pozwie skierowanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym wskazał jako stronę pozwaną E. O. nie zaś Wytwórnię (...) (akta sprawy (...)). Reasumując zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powódki należy uznać za całkowicie bezzasadny.

Majątkowa ochrona dóbr osobistych wymaga wykazania naruszenia dobra osobistego, bezprawności działania naruszającego to dobro (przy czym przepis art 24 kc wprowadza domniemanie bezprawności) oraz zawinienia- art 448kc.

W ocenie sądu zachowania pozwanego podejmowane w stosunku do powódki w celu wyegzekwowania należności były oczywiście bezprawne i zawinione i przybrały charakter nękania powódki. Pozwany powołując się w odpowiedzi na pozew na realizację swego prawa podmiotowego zdaje się zupełnie zapominać o tym, że prawa podmiotowe realizuje się w ramach porządku prawnego i z poszanowaniem zasad współzycia społecznego. To właśnie porządek prawny określa tryb realizacji roszczeń i na ten właśnie tryb(sądowego dochodzenia roszczeń) pozwany powołał się już w pierwszym piśmie skierowanym do powódki zawierającym informację o nabyciu długu i wezwanie do zapłaty. Pomimo jednak informacji od powódki, że kwestionuje ona dochodzoną należność pozwany nie skorzystał z dochodzenia spornej należności przed sądem ale prawie przez dwa lata usiłował pismami i telefonami które w sposób bezprawny ingerowały w sferę osobistych dóbr powódki takich jak mir domowy, prawo do wypoczynku, dobre imię. Pozwany nie przebierał w środkach mających wymóc na powódce spłatę dochodzonej należności - straszył wizytami windykatora, detektywami, obserwacją, fotografowaniem mienia, wreszcie licytacją firmy powódki czy zgłoszeniem jej firmy do Biura (...). Tymczasem pozwany nie dysponował tytułem wykonawczym w stosunku do powódki i w ramach obowiązującego porządku prawnego jako nabywca wierzytelności w stosunku do powódki uprawniony był do przedsądowego wezwania powódki do zapłaty, a w sytuacji kwestionowania należności przysługiwała mu droga sądowa. Nie każde działanie wierzyciela zmierzające do odzyskania długu legalizuje wkroczenie w sferę dóbr osobistych dłużnika. Działanie takie jakie podejmował pozwany w stosunku do powódki nakierowane na jej zastraszenie (propozycja oglądnięcia filmu (...) !) i zmierzające do wywarcia na niej silnej presji psychicznej mają charakter przemocy emocjonalnej i nie mogą w świetle obowiązującego porządku prawnego i zasad współzycia społecznego być oceniane inaczej niż jako bezprawne i zawinione. Działania pozwanego były nakierowane na osiągnięcie celu - zapłaty należności przez powódkę bez liczenia się z tym, że środki zmierzające do tego celu mają charakter działań bezprawnych. Wina pozwanego nie budzi żadnych wątpliwości bowiem powódka od samego początku kwestionowała należność i wyjaśniała dlaczego ją kwestionuje.

O tym jak intensywnie na psychikę powódki wpływały działania pozwanego świadczy fakt, że zmuszona była w tym okresie korzystać z pomocy psychiatry, a całokształt działań pozwanego ich długotrwałość doprowadziły do powstania uszczerbku na zdrowiu psychicznym powódki w postaci opisanych przez biegłego psychiatrę zaburzeń. Poczucie krzywdy po stronie powódki potęgował fakt, że powódka była przekonana o słuszności swych racji - o zupełnej bezzasadności dochodzonego od niej roszczenia. Gdyby pozwany po pierwszym wezwaniu powódki do zapłaty i po informacji od powódki że kwestionuje należność odstąpił od czynności windykacyjnych i podjął decyzję o skierowania przez nabywcę wierzytelności -w którego imieniu działał- sprawy na drogę sądową - dobra osobiste powódki nie zostałyby naruszone i powódka nie poniosła by uszczerbku na zdrowiu psychicznym. Tymczasem nabywca wierzytelności którego pozwana spółka reprezentowała na drogę sądową wystąpił dopiero w styczniu 2014r

kiedy dotychczas stosowane bezprawne techniki odzyskania należności zawiodły z uwagi na determinację powódki co do swych racji którą przeplaciła uszczerbkiem na zdrowiu psychicznym.

Mając na uwadze całokształt okoliczności rozpoznawanej sprawy, a w szczególności sposób działania strony pozwanej, okres czasu w którym naruszane były dobra osobiste powódki sąd uwzględnił powództwo w całości. Zdaniem sądu zważywszy, na okoliczność, że działania pozwanego wywołały negatywne skutki dla zdrowia psychicznego powódki jej roszczenie nie może zostać uznane za wygórowane. Rozmiar bowiem krzywdy wywołanej działaniami pozwanego (generowanie u powódki przez długi okres czasu poczucia obawy i strachu przed wizytami windykatorka, detektywa, fotografowaniem jej mienia, możliwości otwarcie drzwi przez ślusarza nazywanego jej złodziejką) jest znaczny i w związku z tym znaczne i odczuwalne dla powódki powinno być orzeczone na jej rzecz zadośćuczynienie. Zasądzona tytułem zadośćuczynienia kwota w ocenie sądu pozwoli na złagodzenie poczucia krzywdy z powodu naruszonych bezprawnym działaniem pozwanego dóbr osobistych powódki i być może pozwoli powódce na odzyskanie równowagi w zakresie poniesionego uszczerbku na zdrowiu psychicznym.

Rozstrzygnięcie sądu co do meritum przesądza o zasadzie dotyczącej rozliczenia kosztów procesu. Zgodnie z art 98§1 kpc koszty te w całości obciążają pozwanego. Na zasądzoną na rzecz powódki kwotę składa się kwota 750zł tytułem wpisu, kwota 300zł tytułem zwrotu zaliczki na koszt opinii biegłego i kwota 2417zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. O wysokości kosztów zastępstwa procesowego sąd orzekł zgodnie §6 pkt 5 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r w sprawie opłat za czynności adwokackie Dz.U. nr 163 poz 1348 ze zmianami w związku z § 21 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności adwokackie Dz.U. 2015.1800.

Obowiązkiem zwrotu na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Jaśle brakującej części wynagrodzenia biegłego sąd obciążył stronę pozwaną (pkt III wyroku).